

Szerkesztőség:
Kaposvár, fő-ut 35 sz. a.
Ide küldendő a lap szellemi részét illető minden közlemény, kézirát, ismertetésre szánt könyvet.

Kiadó-hivatal:
Jelteles H. könyvnyomdája
Kaposvár.

Ide czimzendő az előfizetési pénz hirdetési és nyilvántartási általában a lap anyagi részét illető minden küldemény.

Előfizetési díj:
Egész évre 6 frt — kr
Fél évre 3 frt — kr
Negyedévre 1 frt 50 kr

Hirdetések fölvetetnek:
helyben a kiadóhivatalban,
továbbá Budapesten Hasenstein és Vogler, Goldberger A. V., Láng és társa, Bács és társa, Haasenstein és Vogler, Oepplik Alajos, Mosse Rudolf, Daube G. L. és társa, Reiter és társa irodáiban.

NÉPJOG.

Megjelenik minden pénteken

Kelemen Lajos urhoz,

s a kir. járásbírókhoz.

Számtalan eset van törvénykezésünk terén, hogy a tulajdoni perekben a megítélt és alperes által tényleg kiadni rendelt birtok mellett a felperesnek elvont hasznok és perköltségek is ítéletnek.

Ilyen ítéletek akként hajttnak végre, hogy a birtokba bevezetés végett a telekkönyvi hatóság, az ingókra vezetendő végrehajtás foganatosítása iránt pedig az illető járásbíró kerestetik meg.

Később a telekkönyvi hatóság ugyanazon járásbírókat keresi meg a birtokba vezetésre is. Így rendeli ezt a törvény. Ez ellen nem tehetünk.

Mindazonáltal óhajtandó, hogy az a vizsgázás helyzet, mely az ily végrehajtásoknál gyakran előfordul, — a mennyire lehetséges — az illetők által elkerültesse. Visszas, sőt boszantó, ha például, — a mint már több esetben történt — a mindkét cselekmény teljesítésére megkeresett járásbíró ez egy és ugyanazon ügyben két külön végrehajtót küld ki. Így megtörténik azután, hogy az eljáró felperesi ügyvéd nem akarván az egy ítéleten alapuló két cselekmény különvált foganatosításával alperest két ízben zaklatni és neki kétszer költségeket okozni, bevárja a telekkönyvi hatóságon is kérésztülmenő kiküldetést s ezen esetben kénytelen mind a két végrehajtót egyszerre az alperes nyakára vinni. Ez így nem lehet. Ezen segíteni kell és segítenie kell a törvényszéki elnöknek egy körrendelettel, de segíthetnek maguk a járásbírók is úgy, ha ott, a hol két vagy több végrehajtó van, a munkát úgy osztják fel (talán külön kerületeket adnak nekik), hogy az egy és ugyanazon ügyre vonatkozó végrehajtási kiküldetés egy és ugyanazon végrehajtó kezére jusson.

Ez nemcsak azért fontos, hogy az e

részben való ovatosság elmulasztása a közönségnél rossz vért szül, hanem fontos azon még megoldatlan kérdés szempontjából is, hogy vajjon a birtokba vezetés külön foganatosításakor fölmerülő költségek kielégítése miként eszközöltetik, ha például felperes be nem várja a telekkönyvi hatóság utján érkező kiküldetést, hanem ezt később foganatosítja?

Ez esetre a törvény mit sem intézkedik s így nyilván arra utal, hogy a végrehajtás két része együttesen foganatosítottassék.

Ajánljuk észrevételeinket úgy a törvényszéki elnök, mint az igen tisztelt járásbíró urak figyelmébe. **Egy jogász.**

Lengyeltótiából.

T. szerkesztő ur!

A „Népjog“ 14-ik számának újdonsági rovatában megjelent közleményre, a sajtósági helyzetnél fogva, én válaszolok, és pedig a gatló körülmények miatt csak most s következőleg.

F. évi márczius hó 8-án irodámba jött X helybeli vagyonos, jóhírben álló iparos s felmutatja előttem a következő szövegű idézést:

„356 882. Szám.

Büntjb.

A lengyeltóti kir. járásbíró által végzetett: Rágalmazással vádolt N elleni ügyben a tárgyalás a bíróság hivatalos helyiségében Lengyeltótiában 1882 évi Márczius hó 9-ik napján délelőtti 9 órájára kitűzték s erre vádlott X. (lak. Lengyeltótiában) oly hozzáadással idéztetik meg, hogy távollétében, vagy ha nem képviselteti is magát, a tárgyalás meg fog tartatni és a fentforgó adatokhoz képest fog ítélet hozatni. Kelt Lengyeltótiában 1882. évi Márczius hó 8 napján. Hol i c kir. járásbíró. P. H.

A felmutatás után kijelenti az illető előttem, miként nem tudja ugyan (a minthogy az idézésből nem is tudhatta) — ki tett és miért ellene feljelentést, és így kellő információval el sem is láthat: mindamelletl alakszerűleg megbíz, hogy a másnap tartandó tárgyaláson mint ügyvéd képviseljem.

A megbízás vétele után az ügyállás miben létének utána nézván, azt észleltem, miként a feljelentés az eljárásbíró ur által 1882. évi márczius 8-án felvett s ugyanazon 356 sz. alatt iktatott jegyzőkönyvvel Y közhivatalnok által tétetett meg és hogy az idézés is mindjárt, a sürgősség minden képzeltető indoka nélkül másnap 9 órára, a fent jelzett alakban és módon eszközöltetett is.

Meghatalmazással ellátva, a kitűzött időben a bírósági helyiségbe mentem, s előleges kopogtatás és jöreggelt-kívánás mellett kellő deferentiával az eljárásbíró ur hivatalos szobájába léptem.

A szobában ketten voltak, az eljárásbíró ur s Y ur helybeli közhivatalnok. Az eljárásbíró ur asztalánál, ha jól láttam, levelet írt, Y ur pedig az ablaknál ülve, a büntető törvénykönyvet lapozgatta hevíltén. 8—10 percz múlva az eljárásbíró ur bevezette az írást, felkelt, s felém fordulva így szólt: „Talán tárgyalhatnánk is“. Meghajtottam magam erre való készségemet jelezve. A bírói toll s papiros hivatalos komolysággal elővételik. Két percznyi szünet. Ennek elteltével az eljárásbíró ur érezen hangon kérdést intéz hozzám, hol van X. vádlott? Bocsánatot kérek, feleltem én, az idézésben a t. bíróság egyenesen utal arra, miként vádlott magát képviseltetheti, ennek következtében — ime meghatalmazásom, helyette én jelentem meg. „A vádlottnak személyesen is itt kell lennie, mert vétség forog fenn“, szólt az eljárásbíró ur.

„Az idézés, válaszoltam, sem a vádló kiletét nem gyanítatja, sem annak határozott szövegével és alakjával szemben azt sejteti, hogy vétség a vád tárgya, nem lehetett.“ „Akármilyen az idézés, vádlottnak is itt kell lennie, különben elővezettetni fog.“ „No erre nincs szűkség — feleltem — rögtön érte megyek s hozom.“

Elmentem vádlottért. Nem telt bele 5 percz és én elől, vádlott pedig közvetlen utánam, beléptünk — illő tisztelettel — a hiv. helyiségbe. Még az ajtó sem tehettk be egészen, midőn már az eljárásbíró ur haragos tekintettel kísért, ily szavakkal fogadott: „Az illendőség azt követeli, ha valahova bemegyünk — kopogtassunk és köszönjünk; — igen — ezt követeli.“ „Bocsánatot kérek — válaszoltam — először történt bejöveteleimkor kopogtam is, köszöntem is; most csak felemt idehivandó mentem — rövid időre — ki, s jöttem rögtön vissza, nem hiszem tehát, hogy az illem ellen vétettem volna; egyébiránt is — tudommal a bíróságoknál nem szokás folytonos kopogtatással vonni el az egyéb szűkséges figyelmet.“ Az incidens ezzel befejeztetvén, a szobában lévő padra én is, védenzem is leültetettünk.

A papir s toll ismét elővételik és a hivatalos komolyság elfoglalta helyét az arcokon. — Az eljárásbíró ur leült, és a csendben gondolkodni látszott. Egyszerre felkel, idegesen a büntető törvénykönyvet veszi kezébe, s annak forgatása után felkel egy szakaszára mutatva, meglehetősen fortissimóval s arczjátékkal — felém fordulva — imígyen szólt: Különbben itt hivatalból nyomozandó vétség

TÁRCZA.

Mozgalom Marczaliban.

T. szerkesztő ur!

Marczaliban a legüdvösebb mozgalmak egyike indult meg. Önkéntes tüzoltó-egylet van alakulóban. A czéiba vett egylet ki fogja terjesztetni működésükét: Marczali, Kéthely, Gomba, Boronka, Csömend, Nikla, T-ztpál, Varjaskér, Gadány, Bize és Mesztegnyő községekre, mint amely községek — közel fekvésüknél fogva — a legszorosabb érdekközösségben állanak.

A dicséretes mozgalmat, a marczalii társadalmi életnek legnagyobb tényező factora: a „marczalii ipartársulat“ indította meg.

Az általa kiküldött 11 es rendező bizottság, mely Névy József ur elnöklete alatt Ámon Sándor, Háidekker Antal, Kim Gáspár, Kiss Lajos, Melhárd Antal, Richter Ferencz, ifj. Richter Ferencz, Szakács Lajos, Takács István és Varga József urakból állott — f. ápril 10-én (husvét-hétfőn) d. u. 2 órákor Marczaliban népgyűlést rendezett.

A népgyűlésen — daczára a kedvezőtlen időnek — a fenti községekből imponáns tömeg jelent meg.

A népgyűlést Névy József ur megnyitván, szellemes és praktikus beszédben jelezte, a megindított mozgalom célját, üdvös voltát. Nagy tetszéssel fogadott beszéde után felhívta a népgyűlést, hogy a gyűlés további folyamára elnököt és jegyzőt válasszon.

Elnökül Kim Gáspár ügyvéd ur, jegyzőül pedig Takács István körjegyző-jelölt ur — lettek egyhangulag megválasztva.

A gyűlés további folyamán Kiss Lajos és Richter Ferencz urak tartottak lelkesítő beszédet.

Az előbbi részletezve ismertette a tüzoltó-egyletnek történetét, rámutatott azoknak gyakorlati értékükre s meleg szavakkal hívta fel a nagy közönséget a pártolásra.

Itt közbevetőleg megjegyzem, hogy a nagy közönség zöme az eszmét általános lelkesedéssel, ügybuzgósággal fogadta. Szégyen-érzettel kell azonban megemlítenem, hogy akadt Marczaliban egy pár kaputos (?) ember, a kik személyes rugóktól indítva a mozgalom elnyomására, a cél meg-hiusítására törekedtek. Szánalmas erőködésükben odaig vetemedtek, hogy ezt a nemes ügyet is „pártkérdező“ akarták felfújni. (Lévének egyiküknek bizalmas kláríné — képe hozzá.) Persze, hogy a turpisság nem sikerült. A nagy közönség e pár emberrel úgy bánt el, mint a Petőfi „Hold“-ja az alatt ugató kutyával, — t. i. rájuk sem bederített, akár pincsi, akár buldogg kiadásban jelentkeztek.

Valószínűleg a pletyka-padnak ezen szellemi kérdőzöire vonatkozott az alábbi beszédnek ostromozó része.

A népgyűlés befejezésül Takács István ur (ugyanaz, ki már a mult képviselő választás óta a környék legkedveltebb szónokai közé tartozik) ez utóbbi nagy beszédet tartotta:

Uraim! tisztelt polgárok!

A keresztény világ feltámadást ünnepel. A földtekén — tengereken innen és túl — fölzug az alleluja, és hirdeti az eszme diadalát. Harang zugásából, millió ajknak üdvívalgásából hangzik az örök igazság, mely úgy szól, hogy azt az eszmét, amely szent és magasztos — elárulni, megcsufolni, káromolni, koporsóba tiporni is lehet — de megölni nem.

Ezt hirdeti önöknek ég és föld, a mely együtt ünnepel...

S midőn e nagy ünnepe örömszájába — világi szókkal — mi belevégyülünk: nem sértjük meg véle az eget; nem szentségtelenítjük meg az Ur napját. Eszmét hirdetünk mi önöknek; eszmét, amely szent és magasztos. És a mai nap az eszme győzedelmének napja — biztosít minket arról, hogy az általunk hirdetett eszmének is győznie kell.

Uraim!

A „marczalii ipartársulat“ mozgalmat in-

ditott meg az iránt, hogy Marczaliban „Önkényes tüzoltó egylet“ létesüljön.

Ha van kishitt lelki szegény, aki ezt a nemes mozgalmat kárhoztatni akarja — szóljon most, hogy megfélemlhessek neki...

Ha van rágalmazó nyelvű bujtogató, ki e szent cél kivívása elébe akadályokat akar gördíteni — szóljon most, hogy megfélemlhessek neki...

Uraim!

Az eszme, melyet mi hirdettünk, a czél, melyet mi kitűztünk, nem új, a mivel nagyvilág már igen régen ismeri, már igen régen értékesíti.

Ha valaki, idegen ember hallaná tanácskozásunkat: azt hinné, hogy mi, a legendabeli 7. alvónak megokozott tömege, egy megkészt kornak álomból ébredő gyermekei vagyunk.

Azt hinné, hogy mi egy hosszú időt, amelyet mások művelődésben, munkában, haladásban értékesítették, mi: tespedésben, közönyösségben, tétlenségben elhevertük...

Hát valóban: mi megkészt emberek vagyunk.

Ma a 19-ik századnak erősen második felében, tanácskozunk afölött, hogy legyen-e tüzoltó-egyletünk, vagy ne legyen!

Hiszen, hogy a civilizált nagyvilágban, mai napság, művelt ember, azt a véleményét merné kockáztatni, hogy az a „tüzoltó egylet“ nem hasznos, hanem káros intézmény — hát azt az embert az egész nagyvilág nem tartaná másnak, mint a leg-hívtványabb, gonosz bujtogatónak, vagy legveszedelmesebb, kötni való bolondnak; és a bujtogatót befojtaná méltó helyére: a közmegvetés posványába, a bolondot meg bezártná ártalmatlan helyre, az örültek házába.

Nem újdolog uraim — önök előtt sem — az a tüzoltó intézmény.

Volt erről már szó, volt ebben már kezdeményezés is, évekket ezelőtt.

A czél nem sikerült!

Miért?...

létezik: — közhivatalnok elleni rágalmozás; hivatalos vizsgálat fog tartatni. . . . fiskális urnak tehát itt helye nincs . . . fiskális urnak — folytatá staccato — ki kell mennie. . . . igen. . . . most vizsgálat tartatik." „Kérem, válaszoltam én, a tör-téntek meglepő változatoságának hatása alatt — a törvény megadta nekem a jogot képviselőül sze-repellhetni: a vádlottnak e célra alakszert, de a t. bíróság előtt szóval is kijelentett megbízását bírom, az pedig, hogy ki a vádló, s mi a vád tárgya, sem az idézésből ki nem tűnik, sem eddig előttünk ki-jelentve nem lett, következésképp képviselői jogomnak korlátozását el nem fogadom." „Ismétlem — volt erre a bírói válasz — vizsgálat lesz, fiskális ur eltá-vozhatik. . . . sziveskedjék eltávozni. . . . mert. . . .” „Tettegességet nem várok be — feleltem — eltá-vozzom; — de óvást emelek az eljárás ellen s jo-gaimnak önkényű korlátozásaért az illetékes helyen s a kellő időben elégtételt szerezni kötelességem nek tartom." „Tessék. . . . tessék. . . . jónapot!!” —

Eltávoztam. Vádlott egyedül maradt a bíró ural s Y vádlóval — ki folyton szót után is mindig jelen volt — hogy teljesíttessék így a hivatalos vizsgálat és vallatás.

Ez a tényállás; s ennyi az, a mi a jelzett közlemény után — a reputáció megőrzése végett — nyilvános közlésre alkalmas.

Az ügy még befejezve nincs: könnyen érthető tehát: mi okból látszik a sérelem — általam történi — megtorlása elmulasztottnak.

A dolog velem történt — igaz; de úgy tet-szik nekem: nem én sértettem csak egyedül, — sértetett személyemben az ügyvédi osztály is; — és ha személyemre vonatkozólag a sértés ellen önma-gamnak kell is elégtételt szereznem: a sértés tárgyi terjedelme kordialis repressáliát nem csak megeged, de meg is követel.

Dixi et salvo animam meam!
Lengyeltóti, 1882. április 16-án.

Dr. BERZSENYI GERŐ
köz- és váltó ügyvéd.

1530 sz.
k. i. 82.

A „Népjog” tekintetes szerkesztőségének Kaposvár. A szendi betörés és lopás tárgyában Ungár Ignáccsal felvett jegyzőkönyvet hiteles másolatban azon kérésrel van szerencsém megküldeni, hogy azt, válaszul a „Népjog” 15. számában megjelent hasontárgyú közleményre, a „Népjog” legközelebbi számába fölvenni sziveskedjék. Tisztelettel Kaposvár 1882. apr. 18. A szolgabíró helyett Csonka Gyula t. szolgabíró.

Jegyzőkönyv.

Felvétetett Kaposvárott 1882. április 14-én kaposvári járás szolgabírójá által a Komáromy Kristóf szendi lakos kárára állítólag elkövetett gabnalopás tárgyában.

Jelenlevők alulírtak.

Mely alkalommal Ungár Ignác bárdibüki korcsmáros a hozzá intézett kérdésekre a követ-kező vallomást tette:

En Komáromy Kristóf bíróság lefoglalt javainak zártartója vagyok s ezen minőségben azon javakra gondot viselni tartozom. — A mag-tártartás állítólag 1882. márczius 24-én éjjel történt s noha Komáromy a magtártól csak 150 lépésnyire lakik s így a feltőrésről 25-én reggel azonnal tudomást szerezhetett, nekem ezen esetről csakis 1882. márczius 27-én tett jelentést s ezen

Nem kutatom az okokat, részint személyes tapasztalatból nem ismerem, részint: mert nem akarok olyan vonatkozásokat tenni, melyek csak a szent ügynek az ártalmára lehetnének.

Tény annyi, hogy évek elmúltak, családok el-pusztultak, emberélet is esett áldozatul — a tűz dühöngött szabadon, a könyzpör omolhatott tetzése szerint, a jajszó és segélykiáltás ostromol-hatott embert és eget egyaránt: nem volt szem, a mely a veszélyt meglátta, nem volt szív, amely a szájalmat érezte és nem volt kéz, a mely a segélyt megadja!!

Itenátok volt-e ez, vagy emberi fondorlatok átkos következménye — nem szükség ma tudnunk.

Ma itt önök előtt a „marczali ipartársulat” és újra hirdeti önöknek az eszmét.

Szövetkezzünk polgárerényben, szövetkezzünk áldozatkészségben, szövetkezzünk szivnemesességben és becsületes munkában.

Szövetkezzünk egyletté, a melynek célja: meg-védni embervagyont és ember-életet, tűzveszély és tűzhalál ellen; szövetkezzünk egyletté, a melynek célja: öröködni a polgárok házi tűzhelyök, család-jaiknak életbiztonsága felett!

Azt a házi tűzhelyet nagyon nehéz megala-pítani; a mai küzdelmes életviszonyok között — még nehezebb megtartani; de legnehezebb azt váratlanul, önhibán kívül, egyszerre és teljesen — elveszteni.

Nem csupán paloták érdekében, szalmás házak kedvéért is létezik az a „tűzoltó-egylet.” Nem csupán veszélyt előzni és feltartóztatni, — hanem a nyomort, az inséget megakadályozni is — van bivatva az a „tűzoltó-egylet.”

Pedig a porig égött szegény ember hitvá-nyabbá lesz a vadállatnál. Kitzött vadállat köny-nyen talál másik fekhelyet; hanem a porig égött szegény szegény embernek, akinek az a leégett haj-lék mindene volt, — — — annak és családjának nem marad egyébök, mint a koldusbot, a melylyel irgalmas embereknek bekopogtassanak, hogy jelöl-

alkalommal nekem azon ürügy alatt, hogy ő a tettest alattomban nyomozandja, megtiltotta, hogy a betörést a hatóságnak vagy a foglároknak tudomására hozzam, és csakis sürgetésemre kül-dötte el egyik cselédjét 1882. márczius 30-án Ka-darkutra a foglárokhöz egy irással, melyet hogy a foglárok megkaptak-e, azt nem tudom, de azt tudom, hogy a cseléd az írást azon módon amint elvitte, ismét vissza is hozta. — En a felelősség-től félve, 1882. márczius 31-én megjelentem Ka-posvárott a járás szolgabírójánál és kértem őt, hogy a betörés lopást vegye fel, illetőleg adjon nekem bizonyítványt arról, hogy én a lopást be-jelentettem, nehogy az ellopott gabnát később rajtam keressék, erre én oda lettem utasítva, hogy miután engem a kir. bíróság rendelt ki zár-tartónak, jelentésemet írásban tegyem meg ugyan-azon kir. bíróság előtt. Valótlán tehát az, hogy én rendőri nyomozást kértem, hogy én Kadarkutra mentem a jegyzőhöz jelentést íratni, s hogy én azt onnan visszahoztam Kaposvárra, valótlán az is, hogy azok engem elutasítottak; ellenben tudom-ságom van róla, hogy noha nem kértem, a szolgál-bíró mégis fentebbi szóbeli jelentésemre foglárokat küldött ki a helyszínére, hogy az előnyom-zást eszközöljék.

A jegyzőkönyv felolvastatván, helyben-hagyva bezárattott s aláíratott. Knf. Ungár Ig-nác, névirő Augaszt Ferencz s. k. Csonka Gyula s. k. t. szolgabíró. (P. H.)

Horváth Gábor ügye.

— A verekedő szolgabíró. —

A tabi választó-kerület polgárai előtt még élénk emlékezetben lesznek azok a jelenetek, a melyek a múlt évben lefolyt választások idejé-ben Köttsén történtek, hol Horváth Gábor szolgabíró kortesdühből minősíthetlen visszaélé-seket követett el tisztességes polgárok ellen, törvénytelen házmotázásokat, befogatásokat esz-közölt, szitkozódott és verekedett stb. Ez eset annak idejében le volt írva a „Népjog”-ban. Hor-váth Gábor akkor egy más lap útján rága-lomnak nevezte tudósításunkat, mi pedig akkorra halasztottuk el az érdemleges választ, a mikor az időközben kiutazott kir. ügyész és vizsgáló bíró eljárásának eredménye előttünk tudva lesz.

Anélkül tehát, hogy praejudikálni kívánánk az ezental történéseknek vagy a törvényszéki tárgyalások menetének, közöljük szószerint a kir. törvényszék Horváth Gábor ellen szóló v á d h a t á r o z a t á t, melyből kitűnik, hogy „ragalom” volt-e az a tudósítás, melyet annak idejében lapunk közzé bocsátott. Még hozzá teszszük, hogy a vád alá helyezett szolgabíró a határozat ellen f e l l e b b e z e t t. A hatá-rozat így szól:

422/B 882. Ő felsége a király nevében a ka-posvári kir. törvényszék, mint büntető bíróság az 1882. évi márczius hó 24. napján tartott ülésben Horváth Gábor és társai elleni

jenek ki részökre vaiahol egy akkora helyet, ahová nyomorult fejüket lehajthassák.

Polgárok!

A merre önök szlettekintenek: minden oldal-ról ébredés szól önökhez! A lágyan sutogó szellő, a mező fűvének és virágának zsongása, a termő-fűnek fakadó bimbója — — — minden és minden: a nagy ébredést hirdeti önöknek. A természet, ez a tetszhalott — érezi és tudja, hogy végtetszerű rendeltetése van és megmozdult álmából, hogy meg-tegye kötelességét. Megérieli a fa gyümölcsöt és a rósa kalaszát, illatos sarjuval bevonja a mezőt; fűrtökkel rakja meg a szőlőtöket — — — áldást, jólétet szül méhéből — minden évben.

Ébredjenek önök is a nagy álomból, a mely idáig tenyögőzve tartotta önöket.

Értsék meg önök is a kornak hívó szóza-tát és a társadalmi életnek rendeltetését, a melyek azt sugják, hogy nagy, nemes és közös célok hívásánál — mindnyaja egyért, és egy mindnyajá-ért köteles munkálkodni!

Hol közös veszély fenyeget: ott közös erő kell, hogy védekezzék. Nagy csapásokat feltartóztatni egy kar gyöngye: aláhull; egyesített karok azonban, diadalmasan megmérkőznek bármely veszéllyel, mert az egységben van az erő, és az erőben van a — siker!

Ha majd az iv körüljár, önök fel lesznek hívva, hogy a „Marczali önkéntes tűzoltó-egylet”-be mint működő, vagy mint pártoló tagok belépjenek; ne találjon önöknél süket fülekre a nemes felhívás.

A kinek karja ép: az ajánlja fel karját; akinek karja már gyöngye, vagy béna: az ajánlja fel filléreit, — de ne legyen senki, a ki egy, vagy más módon a szent ügynek nem szolgál....

De mert minden társadalmi mozgalom hason-lit a tenger hullámzásához, a melynél iszap is fel-sziure jó — lehet, sőt valószínű, hogy ebben a mozgalomban is felsziure verődnek majd olyan ember-féle alakok is, a kik bujtogatni, egyenetlen-séget széthinteni igyekeznek majd önök között.

bűnügyben, a befejezett bűnvádi vizsgálat alap-ján a kir. ügyésznek f. évi január hó 17-ik napján 8180 sz. a. kelt indítványa folytán kö-vetkező határozatot hozott:

Vádlott Horváth Gábor Somogy megye szolgabírójá a btk. 193. 195. 199. és 473. §§-ba ütköző személys szabadság, házi jognak megsértése, ugy a hiva-talos hatalommal való vissza-élés vétsége miatt vád alá helyeztetik. Mi-nek folytán ezen bűnügyben megtartandó vég-tárgyalásra határnapul 1882. évi június hó 1-ő napjának d. e. 9 órája a megyeház II-ik eme-letén lévő trvszéki tárgyalási terembe kitűzetik.

Egyszersmind tekintettel arra, hogy ezen bűnvizsgálat folyamán a Nagy István által, Horváth Béla ellen panaszolt becsületsértés vétsége ellen, ugy Horváth Béla, Nagy István, Tigyi Béla, s id. Varga Lajos ellen felmerült s a btkv. 88 §-ába ütköző kihágás ezen vád alá helyezés tárgyát képező vétségek tényállásaival egybefüggenek, és ezeknek mellék ténykörülményeit képezik: mindezeknek együttes elinté-zése rendeltetik el és ebből kifolyólag Horváth Gábor szolgabíró, Nagy István néptanító, id. Varga Lajos szolgabírói irnok Köttséről, Horváth Béla ügyvéd Tabról, és Tigyi Béla körjegyző Csepelyről, a fenn kitűzött végtár-gyalási határnapra, mint vádlottak jelen hatá-rozat kézbesítésével megidéztetnek azon figyel-meztetéssel, hogy nem igazolt elmaradás esetében elővezetetésük fog elrendeltetni. Továbbá érte-sítettnek, hogy jogukban áll védő ügyvédet vá-lasztani.

Ezen végtárgyaláshoz a kir. ügyész indít-ványához képest Kazay Gyula, Szemenecz János. Reichart János, Matkovits Sándor, Máj István, Róth András, Nagy Istvánné, Abramovits Her-min, Hegyessy János, Farkas Géza, Gundy Géza, Oláh András, Bornemissza György, Tóth And-rás, Marczik József, Csók Gábor és Hajdu Sándor tanuk Köttséről megidéztetni rendeltetnek. Ellen-ben a Sohr János és Krug Lajos házáinál tar-tott kutatások miatt a vizsgálat megszüntetik. Miről a kir. ügyész, Somogy megye alispánja, a zalaegerszegi ügyvédi kamara és a m. kir. tan-felügyelőség jelen határozat kézbesítésével ér-tesítettik.

Indokok.

Arra nézve, hogy vádlott Horváth Gábor mint szbíró, a saját testvére Horváth Béla és Nagy István között 1881. évi június 12-én tilos kártyajáték közben történi verekedés miatt saját testvére irányában mi intézkedést sem tön; ellenben az evvel verekedett Nagy István nép-tanító szőlő birtokost, ugy ennek érdekében közbe lépett Róth András telkes polgárt, da-czára annak, hogy ezek vele egy helyben lak-nak, ezek személyi s vagyoni körülményeit is-merete, törvényes idézés, kihallgatás és rendőri nyomozás előzete nélkül, tehát mint jogi, mint alaki tekintetben törvényellenesen elfogatta, sőt Róth Andrást letartóztatta és vasra is verette; a midőn pedig nevezett Nagy István törvénytelen elfogatása alól elmenekült, ismét elfogatása miatt őt üldözöbe vétette, ennek lakásán, ugy a jelölt verekedés ügy állása és Nagy István elfo-gatásával semmi igazolható ok összefüggésben

Nohát ezekkel a törpe epigonokkal — bánja-nak el önök érdemük szerint!

Az egyesült társadalom erős, mikéat az óriás; és egy óriásnak sarka mindig elég erős ahhoz, hogy a hitvány vipera fejét széttiporja.

Azok pedig, akik bujtogatni akarnának önök között: azok gondoljanak a husvét emlékére; azok gondoljanak a mai nap emlékére, mely azt hirdeti, hogy azt az ügyet, a mely szent, nemes, és magas-szós — — — elárulni, megcsufolni, káromolni is lehet, — de megölni nem!

A mai napon: a feltámadás nagy ünnepe — azon üdvkivánattal zárom be szavaimat, hogy a halottaiból feltámadott halott: a „marczali önkényes tűzoltó-egylet” — felvirágozzék és sokáig éljen!

E szónoklat mély benyomását az eredmény jellemezheti legjobban. A perczekig tartó éljenzé-ssekkel fogadott beszédnek hatása alatt, a rögtön megindított iven — mintegy 140-en iratkoztak be részint működő, részint pártoló tagokul, ugy, hogy a „Marczali önkényes tűzoltó egylet” az ipartársulat kebeléből jelentkezett tagokkal együtt ma már mintegy 180—190 tagot számlál.

A legnagyobb méltatással kell kiemelnem, hogy a mozgalom legerősebb támaszát gróf Szé-chenyi Gyula urban bírja, ki készségesen megígérte, hogy az egyletet ugy anyagilag mint erkölcsileg a töle kitelhető módon támogatni fogja. Reméljük, hogy a derék gróf nemes példája a környék összes érdekelt intelligentiáját méltó követésre fogja bírni.

Isten áldása legyen mindazokon, akik a czél kivívásában közremunkálnak. Szégyen és közmeg-vetés legyen bére annak, aki félre bujik e mozga-lomban vagy a czél ellen törni akar.

Részemről figyelemmel fogom kísérni ezen mozgalomnak további fejleményeit is, és sietői fogok az eredményt nyilvánosságra hozni.

Kancsukoff.

van, állott Kazay Gyula, Szemenecz János, Reichart János, Matkovics Sándor és Máj István házainál és akaruk ellenére házkutatásokat fogantatott és végül, hogy Róth Andrást elfogatása után tetteleg is bántalmazta: a panaszos felek és tanuk vallomása jogos gyanu okokat képeznek.

Mindezen adatok pedig együtt véve jogos gyanuokot képeznek arra nézve is, hogy vádlott szolgabíró ezen btkv. 193, 195, 199. és 473 §§. által tiltott és hivatalból üldözendő vétségek tárgyai elemeit képező elfogatás, letartóztatás, vasveretés, házkutatások és bántalmazásokat, ezen cselekvények jogtalanságának tudatában követte légyen el, és így ezek miatt jogosan vádolható.

Ezen vétségek tényállásaival egybefüggő azonban tabi kir. bíróság illetékessége alá tartozó vétség és kihágás felett a határozatban foglalt intézkedésnek elrendelése a 2265/80. sz. ig. ügy. minisztr. rendelet 10 §-án alapszik.

Ellenben a Sohr János és Krug Lajos költői lakosok által panaszolt házkutatásokra vonatkozólag a vizsgálat megszüntetendő volt, mert ezen panaszosok vallomásaikban azt állították, hogy ők a házkutatásba beleegyeztek és így ezekre nézve a bkv. 199 ik §-ának esetét képező vétség egyik lételemének hiányánál fogva fenn nem forog. Km. Kelemen s. k. elnök. Löffler s. k. jzö. (P. h.)

H I R E K.

— **Az adó-kivető bizottság** Kaposvárott megkezdte működését. A kincstári előadó istentelen javaslattal állott elő. Egyeseket, a kik a mult években alig fizettek 40—50 frt keresetadó, most 2—300 frttal akar megadóztatni. Ez absurdum. Hanem az adóprás, ugylátszik, hatalmas srófulóra akadt egy új előadóban. Kaposvárott van némi aránytalanság a kereseti adó fizetésben ezért óhajtanó, hogy a polgárokból alakult bizottság igyekezzék lehetőleg helyesbiteni az arányt; de azért vigyázzanak, hogy a kincstári előadó képzelt adatainak fel ne üljenek. A helyi viszonyok ismerete és saját lelkiismeretük szerint határozzanak. Hiszen a ki legkevesebbet fizet, az is alig bírja.

— **A megye állandó választmánya** e hó 19-én tartott ülésében egyhangulag megadati határozta a kaposvári felsőbb leánytanoda felállítására a megyétől kért s a várostól kívánt 12000 frt kölcsönt. A májusi közgyűlésre tehát pártólólag terjesztetik fel a kérelem. Nem is kételkedünk, hogy a nevelésügy emelése czélzó e kölcsönt a vármegye egyhangulag megadja.

— **A lengyeltóti járásbíró**, Holics gombaságáról minap hozott ujdonságunk, esalhatlan jeleit látjuk, élénk figyelmet keltett az ügyvédi kar között s magát dr. Berzsenyi Gerő urat is — kit mi egyébként nem nevezünk meg — nyilvános fölszólalásra készítette. Ajánljuk a közleményt olvasóink b. figyelmébe. Magyarázatként a saját részünkről más információ után hozzá teszszük, hogy ama vádló közhivatalnok, kit czikkirő ur lovagias figyelemből csak egyszerű Y. névvel jelöl, senki más, mint É h n Sándor szolgabíró, ugyan az tehát, ki a mult választások alatt Holicsesal együtt a hivatalos kortes-villa két ágát képezte és pártjának győzelmére a hivatalos piszkálásnak minden nemével bolygatta a politika boglyáját. Furesa volna mindenesetre, ha Somogymegye tisztos ügyvédi kara szó nélkül hagyná ez esetet és nem tenne lépést, mely az itt-ott divatos bírói reszelősséggel szemben képes legyen megvédeni a testület tagjait, kik kvalifikáció tekintetében egy morzsányival sem állanak alatta a bírói minőségnek.

— **Kazay Gyulánál**, pártunk egyik buzgó előbarczosánál kedélyes „Gyulanapot“ tartottak minap Köttésén. A vidékről egybesereglett nagyszámú értelmiség oly férfinnál volt együtt, kinek barátság nemcsak leköt, hanem fel is melegít. Várták ifj. Csorba Edét is, e kerület képviselőjelöltjét, ki az ünnepevényben csak is hirtelen meghűlés folytán beállott betegségé miatt nem vehetett részt.

— **Hymen**. Trombitás Gyula fővárosi képezdei tanár eljegyezte Kaposvárott özv. Ludesz István mérnökne kedves leányát, Rízát.

— **A kaposvári járás** szolgabírói hivatala által fölvetett jegyzőkönyvet, melyet egy, lapunk mult számában közölt hírrel szemben készítették az érdeklött urak, más helyen közöljük. Hogy azonban a közönség tájékozva legyen e helyreigazítás értéke iránt, nyilvánosan megjegyezzük, miként még mielőtt a szolgabíróságtól e jegyzőkönyvet megkaptuk volna, már akkor tudtuk, hogy a szolgabíró pandurral hozatta színe

elé az illető „nyilatkozót“ s úgy vétette föl a jegyzőkönyvet. Ez után az eljárás után a jegyzőkönyvben foglalt tagadás természetesen épen bizonyít minapi hírnök mellett. Tisztelet, becsület tehát a szolgabírói hivatalnak, hanem ezt a jegyzőkönyvet fölvennie kár volt.

— **Kaposvár polgármestere** kitűnően megcsináltatta a város végétől a Cserig terjedő utrészt. Ez ut már éveken keresztül csaknem járhatlan limbus volt. Pedig ez köti össze Kaposvárt a zseliczi községek nagy részével. Most a m e g y é n van a sor, hogy az ut további részét is csináltassa arra Szenna felé, a meire járván, boldog-boldogtalan egyiránt, „emlegeti“ a nemes vármegyét.

— **Az új végrehajtási törvény** szerinti hirdetések kérdése, melyet nyilvánosan is feszegettünk, még nincs eldöntve. A törvényszék határozatai, hogy 300—2000 frtig terjedő értékű ingatlanok árverései kizárólag a „Megyei-Hiradó“-ban lennének érvényesek közölhetők, P a p Sándor nagy-atádi és ifj. C s o r b a Ede kaposvári ügyvédek által szerkesztett felfolyamodásokkal megtámadva lettek. Azt hisszük, az alaposan indokolt felfolyamodásoknak meg lesz a várt eredménye és a hivatalos hirdetések nem fogják R o b o z I s t v á n monopoliumát képezni, a szabad verseny e téren is érvényt nyer. Egyébként e tárgyról ismét szölandunk legközelebb.

— **Vigalom**. A kaposvári fiatalság mult szombaton a „Korona“ táncstermében igen szépen sikerült táncestetélyt rögtönözött, a régi kedélyes pénteki estélyek mintájára. Lapunkból azóta szám nem jelenvén meg, csak most adhatunk erről hírt. Ugyancsak volt jókedv, melynek reggeli 5 óra vetett véget. Ott láttuk a szépek sorában: Bélaváry Lenke, Csorba Mathild, Fodor Szerena, Gosztonyi Beatrix, Kaeskovits Iluska, Kvapil nővérek, Ladányi nővérek, Háj nővérek, Mészöly Oti, Ruszky nővérek, Sárközy Margit, Schäffer Gizella, Szalay nővérek, Ulbing Mariann, Würth Anna és Mariska stb. urhölgyeket.

— **Ama bizonyos** lapban véletlenül olvassa valaki a cikket egész a czimeig „A halak oltalmáról.“ Ugyan mi lehet az oka, hogy a „Somogy“ úgy kardoskodik a halak fogdosása ellen? — kérdi a czim hatása alatt. — „Bizonyosan a stokfist félti“ — felel rá egy másik.

— **Tűz volt** Karádon e hó 13-án, mint lapunkat értesítik. Két ház és több melléképület lett a lángok martalékává, biztosítva s e m m i s e m volt. Ugy halljuk, a község nincs kellőleg tűzoltószerekkel ellátva, még fecskendője is legrosszabb karban van, veszély esetén kellőleg nem lehet használni, ez a baj. Oly nagy községnek, minő Karád, azt hisszük nem eshetnék nagy terhére a szükséges, elégséges tűzoltó eszközök beszerzése.

Egyet-más.

Két hír. A „Függetlenség“ mult hétfői számában szörol-szóra ezt olvassuk:

„**Megfizetett magasztalás.** Igen saját-szerű eljárás az, a mivel a „Magyar Ujság“ című ujonan megindult politikai képes napilap a vidéki sajtóval szemben föllép. Kérjük a szerkesztőseget — írják — sziveskedjék a Magyar Ujságot mely e hó elseje óta megjelenik, becses lapjában kedvesen megemlíteni. Ezen esetleges megbeszélésért fizetünk három forintot. Kérjük tisztelettel sziveskedjék lapjának azon számát, melyben az ujdonság megjelent, kiadó-hivatalunkhoz küldeni s mi az említett összeget azonnal megküldjük.“ — Valóban nehéz kifejezést találni ez eljárás jellemzésére. Reméljük, hogy az önértetes vidéki sajtó visszautasítja a m e g f i z e t e t t m a g a s z t a l á s t s n e m n y i t l a p j á b a n t é r t o l y a n d o l o g a j á n l á s á r a , a m e l y e l s z ö r i s m e g v e s z t e g e t i a k r i t i k á t s m á s o d s z o r n e m i s é r d e m l i m e g a d i c s e r e t e t .

Igy a „Függetlenség“ mult hétfői számában. Másnap a „Somogy“ (legutóbbi száma) következő hírt hozza:

„**A Magyar Ujság** politikai képes napilap két alkalomszerű nagy képet hozott husvétii ajándékul olvasó közönségének. Egyik: „Krisztus Pilátus előtt.“ A másik: „Krisztus levétele a kereszt fáról.“ Rubert festménye után. Ajánljuk az új vállalatot az olvasóközönség figyelmébe.

Nos? Morál? — 3 frt. Nem sok ennyiért. NB. Hozzánk jár egy csomó vidéki lap, de a „Somogy“-on kívül e f i z e t e t t k r i t i k á t n e m l á t t u k e g y b e n s e m .

* **Helyreigazítás.** Alulirt ezennel kijelenti, hogy a „Népjog“ 15-iki számába tek. Schäffer Alajos kir. közjegyző ur által Jaulus Antal csödtömégéhez tartozó ingóságok elárverezésére nézve közzétett hirdetményben a határidő sajtóhibából f. é. aprilis 22 ére tétetett, holott az eredeti szövegben aprilis 21. foglaltatik, mit

az igazság érdekében ezennel helyreigazított azzal, hogy ezen körülmény a „Somogy“ legutóbbi számában is megjegyeztetett.

A kiadó-hivatal.

SZÓRAKOZÁS.

Mondjátok meg...

Mondjátok meg a királynak
— Jó szolgálai kik vagytok —
Hogy hű népe a magyar nép,
Mint tenger egy háborog;
Ósi joga megnyirbálva,
Eltiporva szabadsága,
S — hazájában idegen.

Mondjátok meg a királynak:
Hogy a magyar veszni tért,
Elárulja önhazáját,
És eladja czimekért;
Ős jellemét levetkőzve,
Keresztekét tűz mellé
É jogért rabságot nyer.

Mondjátok meg a királynak:
— Oh, de el sem hiszi tán?! —
Hogy koldussá lön a magyar
S nem segíthet önmagán;
Nagy adóktól kiszarolva,
Háza, földje eldobolva,
Más hazába menni kész.

Mondjátok meg a királynak:
Hogy mi mennyit szenvedünk,
Török, tatár mikor ránk jött,
Nem volt ennyi ellenünk:
Jegyző, fináncz, végrehajtó,
És annyi sok roszakaró
Tépi, huzza a magyart!

Mondjátok meg... Oh de még se,
Panaszunk ne hallja ő,
Jó szívet elkeserítné,
Hogy hű népe szenvedő;
És királyi haragjában,
Fejedelmi boszujában,
Elkergetne titeket.

Kazay Miklós.

Elza.

— Orosz történet. —

Sergius grófnak nem volt nehéz elcsábitania a szép Elzát. Ő volt egyedüli szemszédja a régi kastélynak, hol Morajeff tábornok elzárva tartotta leányát. A tábornok gyakran utazott Pétervárra és ilyenkor egyedül hagyta Elzát, egy vén asszony felügyelete alatt, kit könnyű volt megvesztegetni.

Több mint egy hónap óta Sergius gróf minden éjjel meglátogatta a leányt; még olyankor is, midőn a tábornok otthon volt. És minden látogatás után ittasabban távozott, mint előtte való napon.

Elza egyike volt ama széke, érzéki szépségnek, kik a legközönyösebb férfit is elbódítják. Puskin kifejezésével élve: hasonlított a hajnalhasadtához a jéghegyen.

Deczember vége felé egy este Sergius értesítette kedvesét, hogy néhány hónapra el kell utaznia.

— Ha visszatérsz, nőül veszesz — szölt Elza.

— Nem — válaszolá nyiltan Sergius, és bevallotta, hogy már van neje, valahol Európában.

Elza elhalványult.

— Jól van, — szölt rövid szünet után. Odaadtam magamat, nem veszem vissza magamat. — Te neheztelsz reám, hogy előbb nem szöltam erről.

— Nem. Ha első találkozásunk alkalmával mondtad volna el e titkot, azért mégis tied lettem volna, mert szeretlek!

Ünnepélyesen megesküdött az evangéliumra, hogy soha sem lesz másé, mint Sergiusé.

Három hónap mulva Sergius visszatért, szerelmesebben mint valaha.

Habár Litzanoff herceg négy vagy öt évvel idősebb volt is, őszinte rokonszeny iüzte egymáshoz kora gyermekségök óta.

Ősz óta nem látták egymást. A herceg rendkívüli diplomaciai ügyben Bécsben járt. Körülbelül egy hónappal ezelőtt tért vissza.

A két barát forrón kezét szoritott egymással. A herceg meghívta Sergiust ebédre.

— Bemutatom neked nőmet.

— Tehát megnősültél?

— Két héttel ezelőtt.

Néhány perczel később Litzanoff bemutatta Sergiusnak — Elzát.

A gróf összeszorított ajkakkal, de tiszteletteljesen meghajtotta magát a hercegnő előtt, ki nyugodtan mosolyogva üdvözölte őt.

Ebéd alatt, daszára heves, szenvedélyes természetének, fékezte indulatait.

— Eljűsz a körbe? kérdé Litzanoff.

És mialatt a szán a Newa felé vitte őket, folytatá:

— A többi közt mi történt kedveseddel, azzal a szép leánnyal, kiről egyik leveledben említést tettél?

— Meghalt.

Egész éjjel játszottak.

A gróf különös szomorúságot vett észre Litzanoff vonásain. Reggel felé, midőn Sergius tréfált vele, hogy mint fiatal házas nem siet haza, a herceg, kissé mámorosan a pezsgőtől, bevallotta barátjának, hogy Elza csak névleg neje. A menyegző napján a hercegnő kijelentette előtte, hogy őt nem szereti és hogy csak atyja parancsára ment hozzá. Sokkal lovagiasabb férfi volt, semhogy erőszakolt volna egy nőt, főleg a magát. Várt tehát.

Sergius e fölfedezésre sugárzott az örömtől. Másnap Elza lábai előtt hevert, bocsánatot kérve tőle, hogy gyanusította.

Egy hét mult el azóta.

Aznap este a herceg szokása ellenére nem jött a körbe Sergius nem tudta mire vélni elmaradását. Végre reggel három óra felé, midőn már alig volt valaki a játszó asztal körül, Iván megjelent.

Sergius első tekintetre észrevette a változást, mely a herceg egész lényén végbement. — Járt szeretnék egyet, — szól a belépő, barátjához. Velem jössz? Elküldtem számat.

— Szivesen, — válaszolá Sergius.

Néhány percczel később a két jó barát karonfogva haladt végig a város hólepte utcáján. Litzanoff sokkal boldogabb volt, semhogy legjobb barátjával szemben sokáig hallgatható volna. Gyermekek örömmel elmondta neki, hogy Elza végre engedett...

Sergius hirtelen megállt, elhalványult és megragadva a herceg karját, felkiáltott:

— Iván, ideje, hogy mindent tudj. Ez a nő mind a kettőnket megcsalt.

Elmondott mindent.

Ugyanaz a gondolat villant át a két barát agyán. Egymásra néztek. Megértették egymást. — Jöjj, — szólta a herceg.

Ezzel Sergiussal együtt lakására ment és két töltött pisztolyt vett elő, melyek közül egyiket Sergiussnak nyújtotta.

Ekként fölfigyerve a két férfi Elza hálszobájának tartott.

Elza mélyen aludt. Nem ébredt föl, midőn a két férfi belépett. Mind a ketten egyidejűleg felhúzták pisztolyuk kakasát.

Néhány másodperc telt el, egyikök sem sietett fegyverének elsütésével.

Elmerültek ez alvó nő nézésébe, ki egy bachanső mosolyával fekiáltt ágyán egy alabástrom éjjeli lámpa halvány világánál.

— Habozol, gyáva? — kérdé végre Iván.

— És te?

Tekintetök ismét találkozott.

— Menjünk, — szól hirtelen Srrgius és magával vonszolta a herceget, ki a szobából.

Alig hogy távoztak, Elza komornája, kit a herceg, midőn neje boudoirján keresztülmentek, agyonlövessel fenyegetett, ha mozdulni mer, berohant urnójéhez és elmondta neki amit látott.

Elza felsikoltott és kiugrott ágyából a puha szőnyegre.

— Ah! Nadeje, meg fogja őt ölni! — kiáltotta kétségbeesve.

Az ablakhoz rohant, mely a kertre nyílt s a hold fényénél a kettős üvegtáblákon keresztül homályosan látta a két férfit egymással szemben állni.

Két lövés dördült el majdnem egyidejűleg. Elza hátrált, leomló fürtjeivel eltakarva arcját.

A mint fejét ismét fölemelte, Litzanoff Iván állt előtte, kezében tartva még füstölgő pisztolyát.

— Meghalt! — szólta a herceg tompa hangon.

— Áldom Istenemet! kiáltá Elza, a herceg nyakába borulva, te vagy az, kit szerettem!

CSIP-OSUP.

H á z i u r: Nos hát, hogy leszünk: már megint elmúlt két hó s én megint nem fizetett!

L a k ó: Oh háziur, kérem, ne csodálja, rossz idők, kevés kereset, sok gyerek...

H á z i u r: Láni fari, ha nem tudja a házbért fizetni, vegyen magának házat s menjen lakni abba.

Buki ur a napokban következő levelet intézett egyik barátjához:

— „Kedves barátom! Daganat támadt a számban. Kérlek, látogass meg. Nem lrok hosszabban, mert orvosom megtiltotta a csevegést.“

Aphorisma.

Az ember először azért eszik, hogy éljen.

Másodszor azért eszik, hogy — egyék.

Harmadszor azért eszik, hogy — igyék.

B i r ó: Mit csinált ön a tyukkal, melyet ellopott D. özvegyétől?

V á d l o t t: Megettem.

B i r ó: S nem érez ön lelkiismereti furdalásokat? Mit mondana ön, ha ítélet napján az örök bíró

előtt találkozónék D. özvegygel s a Mindenható önt felelősségre vonná?

V á d l o t t: Bocsánat bíró ur... a tyuk is ott lesz akkor?

B i r ó: Kétségtelenül.

V á d l o t t: No hát akkor azt fogom mondani a panaszosnőnek: tessék a tyukja, vegye vissza.

A fényképésznél. — Emlékszik e ön még boldogult atyámra?

— Tökéletesen, mintha most is előttem állna.

— No hát akkor, kérem lesz szives emlékezetből mellém photographirozni, ugy e?

Egy kifogyhatatlan türelmű angol kiszámította, hogy amennyi hajtút az egész világ hajtúviselő női elhasználnak, ugyanannyi vasból egy 12 mérföld hosszú vasutat lehetne építeni. Aki nem hiszi, számita utána.

Udvariasság. Férj: ki volt az a disznó, aki azt az ajtókilincset bekente lekvárral?

Nő: engedelmet, az én voltam.

Férj: Bocsánat: Yorksireit akartam mondani.

A törvény kijátszása.

— Törvényt kellene hozni — mondá egy

Lakatos-szerszámok.

Alulirotnál különféle, a lakatos-üzlethez tartozó szerszámok,

jutányos áron

eladandók.

K a p o s v á r, 1882. ápril 20.

Özv. Melhárd Károlyné.

(Gymnasium-éptületben.)

Szöllőkaró és lugos-cölömpök

tölgyfából

hordódongák, keréktalp és küllő tölgypadlat, lépcsőfa, pajtaoszlopok gerenda és szarufák

tölgy és lucsfából;

valamint bükkhasáb-tüzifa

kaphatók alulirotnál, részint kaposvári raktárán, a vásártér és vaspálya közelében, részint nála megrendelhetők.

Kunfy Adolf.

szigoru apa, — hogy egy tizenhét éves leánynak sem szabad addig férjhez menni, mig egy rendes ebédet főzni meg nem tanult.

— Oh akkor már tizenhét éves korunkban férjhez mennék — felelték a leányok egyhangulag.

Szerkesztői üzenet.

A. I. Litt. Legutóbbi b. soraira közelebb megy válasz, másodszer.

L. M. Sztv. Feledékenységből történt, igazsága van. Rendetted.

H. V. hj. Elkésett.

Szmtató. Tpsny. Két példány járt, az volt a kezelesi hiba.

B. P. Cerg. Csak jó verset adunk ki, nem szeretjük a „vidéki döngicsélest“.

— X — tb. Probatum est.

Mrol. Köszönet a küldeményért, a többi ígéret beváltását pedig gyorsan és b. séggel reménykedjük...

R. E. Kny. Hetek múlva talán.

R. M. mrc. Hogy az osztó igazság nem mindig egyformán osztatik, olyan igazság, mit Ádám talált fel s Eva is elismert. Azért mégis keresni kell önöknek.

D. hlyb. Valótlan.

— r. hlyb. Puhitni fogjuk, csak aztán helyt kell állni.

Lik. sut. Ilyenre nem vesztegetjük a lap terét.

O. M. bh. K. S. klv. T — th. pm. Ny. T. vszl. G. P. hvg. E l k ü l d e t t.

Felelős szerkesztő

Krátky János.

Több hozzám intézett kérdésre

a tisztelt biztosító közönség tájékoztatásul szolgáljon, hogy az

első magyar általános biztosító társaság

összes somogy megyei ügynökei, ugyanazon főügynökség által állítatják ki az általuk eszközölt biztosítások kötvényeit, és ugyanazon jogokkal vannak felruházva, a melyekkel a Kaposvárott újonnan felállított „fiók-főügynökség“; és hogy a különbség csupán a címiben áll.

Kiváló tisztelettel

Kohn Miksa,

az első magyar általános biztosító társaság kaposvári ügynöke.

Hirdetmény.

Van szerencsénk a t. közönséget értesíteni, hogy mai naptól kezdve, az „első magyar általános biztosító társulat“

gazgatósága megbízásából, **KAPOSVÁROTT** Somogy-megye egész területére

„fiók főügynökség“

felállításával és szervezésével **FÜCHSL ZSIGMOND** urat biztuk meg, a kit is a t. cz. érdekelt biztosító közönség nagybecsű pártfogásába ajánlunk.

Az 1-ső magyar ált. bizt. társaság soproni főügynöksége.

(P. H.) **Lenk Samu.**

Az első magyar általános bizt. társaság igazgatósága által a soproni főügynökség útján nyert fenti megbízatásomhoz képest, tisztelettel értesitem Somogy-megye nagyrédmű közönségét, miként az általam szervezett

„fiók főügynökség“

KAPOSVÁROTT (Iroda: **Korona-utca 11. szám. a.**) üzleti működését f. évi április hó 2-án megkezdette, **tűz, jég és élet-biztosítás** terén, a n. é. biztosító közönség jogos igényeinek és érdekeinek mindenkben megfelelni kész.

Hazai társulatunk elismert országos jó hírnevének megfelelően kívánván eljárni, a n. é. közönség b. pártfogását ezennel kikérni bátor vagyok.

Teljes tisztelettel

az 1-ső magyar ált. bizt. társaság kaposvári fiók főügynöksége

Füchsl Zsigmond.